

Hofmann.

MIJNE ZIEL IS BEDROEFD TOT DEN DOOD...

VADER UW WIL GESCHIEDE.

(MATTH. XXVI)

JEZUS † MARIA † JOSEPH !

„Wij weten dat gij bij Christus zijt”

Bid voor de ziel van zaliger

Maria Elisabeth Hubertina Höppener,

echtgenoot van

Hubert Joseph Knoblen

Geboren te Rimburg 15 Mei 1865, trad de dierbare overledene 18 Oct. 1891 in het huwelijk met Hubert Joseph Knoblen. God zegende dat huwelijk met 15 kinderen, van wie nog 6 in 't leven zijn. Godvruchtig overleed zij te Waubach den 24 Maart 1933 na een langdurig met het grootste geduld verdragen lijden, gesterkt door 't meermalen ontvangen van de Hl. Sacramenten.

Haar overlijden, alhoewel het reeds voorzien was, is voor haar echtgenoot en hare kinderen, die zich geen betere moeder op aarde konden voorstellen, nog onverwachts gekomen. Al telde zij nog niet den hoogsten leeftijd, toch kon zij spreken van den weg der plicht, die over kruis en lijden heenvoert in navolging van Christus tot de belooning des hemels. Op zesjarigen leeftijd verloor zij reeds hare goede ouders en nog op jeugdigen leeftijd werden reeds de zware huishoudelijke zorgen op hare zwakke schouders gelegd. In 't huwelijk getreden zorgde zij steeds met toewijding en liefde voor haren echtgenoot en door haar spaarzaamheid en grooten ijver heeft zij haar kinderen een goed bestaan weten te verzekeren.

Gekluisterd aan de huiselijke bezigheden deed zij in haar liefde voor 't huiselijk werk, alles met de grootste toewijding wat ook maar haar handen konden doen. Groot was haar geloof. Zij was eene rechtvaardige vrome vrouw, die altijd haar kinderen heeft voorgehouden braaf en christelijk te leven.

Lankmoedig en geheel en al onderworpen aan Gods heilige wil heeft ze geduldig alles aangenomen wat God van haar verlangde.

In Christus Jezus heeft ze geloofd en leeft nu in den Vader en den Zoon en den Hl. Geest.

Moge God haar vergelden wat zij alles goed heeft gedaan. Daarom bevelen haar echtgenoot, kinderen, schoondochters en kleinkinderen haar aan in 't Hl. Misoffer der priesters en 't gebed der geloovigen.

Zij ruste in vrede en 't eeuwige licht verlichte haar.

A. Gielen, Waubach